

Et andet Spørgsmaal er det jo, som det vil være muligt at gjenneføre Lovens i den nævnte Skikkelse saa nær ved Rigsdagens Slutning. (Høi) Jeg vil gerne høre det for Manden. Jeg maa anmode ærede Medlemmer som ikke vil tale sig høit. Det er det Edler kan ellers ikke tilstrækkelig høres.

Somme: Hvis det høitæredede Finantsminister i midlertid ikke vil modsætte sig Lovforflagets Vedtagelse i den omtalte Skikkelse, saa tror jeg dog at det vil være muligt at det kan blive vedtaget ekstraordinært i Folkethinget, hvis det andet Thing da overhovedet vil gaa ind derpaa. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale det Endringsforflag, som er stillet af to ærede Medlemmer, i det Haab, at det høitæredede Finantsminister vil bidrage til at faae Lovforflaget ført igjennem.

Ordføreren (Med Høi): Jeg skal fatte mig meget kort. Jeg veed ikke hvorvidt den høitæredede Finantsminister vil udtale sig, men da Lovforflaget nuatter er optaget, er det jo min Pligt som Ordfører for Udvalget at gjøre Forsamlingen bekendt med de Forandringer der ere blevne vedtagne i det andet Thing. Som Lovforflaget nu foreligger, gaar det da ud paa, at ikke alene al indenrigsk, men at ogsaa udenrigsk Skibsart skal være fri for Skibsafgift fra den 1ste April 1873; saaledes at kun de unprivilegerede Staters Skibe, det vil sige Skibe fra saadanne Lænder, hvormed vi ikke have særlige Traktater, ogsaa efter den Tid skulle vedblive at være Skibsafgift. Det Forflag, som nu er fremkommet om, at kun den indenrigske Skibsart skal fritages for Skibsafgift, tror jeg ikke, at det vil være Tid til at faae gjenneført, og jeg veed heller ikke om det og for sig vilde være heldigt. Jeg maa i Modsetning til det ærede Medlem, som først optog Lovforflaget (Schøler), ganske vist erkjende, at det, hvad ogsaa den høitæredede Minister oplyste under den foregaaende Sags

89de, Mode, Ordentlig Samling, 1871-72. Behandling af Skibsafgiften. 3402. Behandling af et god og naturligt Forbindelse mellem det Lovforflag, som tidligere Dag har været Gienstand for Forhandling, og saa det foreliggende Lovforflag, idet det er min fulde Overbevisning, at Affkaffelsen af hele Skibsafgiften indbælt vilde komme Forbrugerne til Gode. Det vilde ganske vist være meget godt, om man kunde faae fremmede Nationer til at betale denne Afgift, ligesom det vilde være godt, om man kunde faae de Fremmede til at betale alle vore Soldatsgifter. Men man kan være ganske sikker paa, at noget Saadant ligesaa lidt vil kunne ske med Skibsafgiften, som det sker med vore Soldatsgifter, hvormed den ærede Finantsminister ihlrig saamentlignede Skibsafgiften. De skulle nok vide at lade os betale den tilbage, vi kunne være fuldkommen roligt for, at fremmede Nationer ikke ville bidrage til den danske Statskasse i nogen som helst Mængde. Det Karakteristiske ved den heromhandlede Afgift er kun, at den er saa ringe i Forhold til Vares værdi, at man egentlig ikke bemærker den. Men man kan være sikker paa, at den dog bliver tilbagebefalt af Forbrugerne, og det ikke alene med det Beløb, hvormed den bliver erlagt, men i Reglen med et meget større. Naar Udvalgets Flertal i den afgivne Erklæring har udtalt, at der af fremmede Skibe betales cirka 100,000 Rd. aarlig i Skibsafgift, saa er det vel ganske rigtigt, at denne Afgift udredes af fremmede Skibe, men jeg er ganske sikker paa, at Forbrugerne af de Varer, hvormed disse 100,000 Rd. betales i Afgift, maa betale mindst 200,000 Rd. igjen. Det er ogsaa udtalt af Udvalgets Flertal, at Fragterne forandre sig meget hyppig, medens Skibsafgiften forbliver uforandret, og det er ligeledes fuldkomment rigtigt. Det forholder sig nemlig hermed ligesom f. Ex. med Prisen paa Sukker og Kaffe, der ogsaa meget hyppig forandrer sig, uagtet Tolden forbliver uforandret. Prisen paa disse Varer bliver bestemt efter deres Pris paa de større Markeder plus Tolden, og saaledes gaar det ogsaa med Skibs